

Scenariusz katechezy - przedszkole

Autor: Jolanta Wysztygiel

Grupa: 5-latki

Temat: Matka Pana Jezusa uczy nas miłości .

Cel główny:

- ukazanie Maryi jako posłusznej Bogu oraz Mamy Jezusa i naszej.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- określi imię Matki Bożej,
- określi, czyją Mamą jest Maryja,
- wymieni cechy Maryi takie jak posłuszeństwo, miłość do Boga, Syna Bożego i ludzi, zatroskanie i opieka,
- opowie, w jaki sposób można naśladować Maryję,
- zwraca się do Maryi z prośbą o opiekę.

Czas trwania zajęć: 30 min

Metody i formy: zabawa ruchowo- logopedyczna przy muzyce, zabawa ruchowa „Czerwone światło stój”, pokaz, zabawa dydaktyczna (ułatwiająca interakcje z innymi i empatię) „Jak się dziś czujesz?”, śpiew

Środki dydaktyczne: nieduży koc, serce, lalka, wałek do ciasta, mały domek z klocków, zabawkowy laptop, ilustracja przedstawiająca mamę, obraz Świętej Rodziny

Przebieg katechezy

Czynności katechety, czynności ucznia		Metody i formy pracy
I.	Wprowadzenie Dzieci wraz z katechetą ustawiają się w kole. Katecheta w celu wyciszenia grupy zaprasza do zabawy ruchowo - logopedycznej przy muzyce (opis zabawy w zał. 1), a następnie do modlitwy.	Zabawa ruchowo - logopedyczna przy muzyce, modlitwa
II.	Rozwinięcie	

<p>Katecheta prosi dzieci, aby na chwilę zamknęły oczy, bo na dywanie chce przygotować niespodziankę.</p> <p>Katecheta wyklada nieduży koc i chowa pod nim serce, lalkę, wałek do ciasta, domek z klocków, zabawkowy laptop. Na wierzchu kładzie ilustrację przedstawiającą mamę. Dzieci otwierają oczy. Chętne osoby „nurkują” ręką pod koc i wydobywają jeden przedmiot. Katecheta zadaje pytanie.</p> <p><i>Do czego służy ten przedmiot? Co może mówić nam o mamie?</i></p> <p>Oczekiwane odpowiedzi: serce- mama kocha, lalka- mama opiekuje się dzieckiem, wałek do ciasta- mama gotuje, domek z klocków- mama dba o dom, zabawkowy laptop- mama chodzi do pracy.</p> <p>Katecheta pokazuje obraz Świętej Rodziny.</p> <p><i>Pan Jezus też kiedyś miał tyle lat, co wy. Też miał swoją rodzinę i swoją Mamę. Czy pamiętacie, jak ma na imię Mama Jezusa?</i></p> <p><i>Pan Jezus chciał, aby Jego Mama była też naszą Mamą. I tak się stało. Mamy swoją mamę na ziemi i mamy Mamę w niebie. A jaka jest nasza Mama Maryja i czego nas uczy, dowiemy się w kolejnej zabawie.</i></p> <p>Katecheta wyjaśnia zasady(zał. 2).</p> <p>Po przeprowadzeniu zabawy, prowadzi do wyciągnięcia wniosków.</p> <p><i>Co musiały robić dzieci w tej zabawie, aby wygrać?</i></p> <p><i>Dlaczego posłuszeństwo jest takie ważne?</i></p> <p><i>Maryja zawsze była posłuszna Bogu i wypełniała Jego wolę. Tego nas właśnie uczy: jeśli będziemy posłuszni Bogu, będziemy szczęśliwi. Być posłusznym Bogu to znaczy kochać Go, innych ludzi i siebie.</i></p> <p><i>Zaraz dowiemy się więcej. Zapraszam do kolejnej zabawy.</i></p> <p>Katecheta wyjaśnia zasady (zał.3)</p> <p>Po przeprowadzeniu zabawy, katecheta dąży do podsumowania.</p> <p><i>Maryja troszczyła się o Swego Syna Jezusa i nas również kocha i o nas się też troszczy. Kiedy jest nam smutno, możemy o tym powiedzieć Maryi, ale kiedy jest nam wesoło, także możemy podzielić się z Nią naszą radością.</i></p> <p>III. Podsumowanie</p> <p><i>Zaśpiewajmy piosenkę o naśladowaniu Maryi – „Amen jak Maryja”.</i></p> <p><i>Pożegnajmy się znakiem krzyża i poprośmy naszą Mamę o opiekę nad nami.</i></p> <p>Krótką modlitwa spontaniczna.</p>	<p>Zabawa dydaktyczna „Nurkowanie na dywanie”</p> <p>Pokaz</p> <p>Zabawa ruchowa „Czerwone światło stój”</p> <p>Zabawa dydaktyczna „Jak się dziś czujesz?”</p> <p>Śpiew Modlitwa</p>
---	--

Wybór literatury dla katechety:

- „Jesteśmy dziećmi Bożymi. Podręcznik do nauki religii dla dzieci pięcioletnich”, pod red. Ks. J. Szpeta, D. Jackowiak

Wskazówki metodyczne:

- W zabawie „Nurkowanie na dywanie” nie należy używać zbyt wielu rekwizytów. Choć zabawa budzi duże zainteresowanie, zbyt duża ilość rekwizytów może doprowadzić do chaosu.
- Rekwizyt „serce”- według pomysłu i możliwości katechety, np. papierowe serce, poduszka w kształcie serca, breloczek itp.
- Stosując każdą zabawę ruchową zwracamy szczególną uwagę na bezpieczne zachowanie dzieci i przed rozpoczęciem zabawy przypominamy dzieciom o właściwym zachowaniu, szczególnie jeśli grupa jest liczna.
- Jeżeli grupa jest liczna, zabawę „Czerwone światło stój” można przeprowadzić dwukrotnie. Najpierw bawi się pierwsza połowa dzieci, a druga jest obserwatorami. Potem zmiana.
- W powyższej zabawie ważna jest odległość między grupą a pojedynczym dzieckiem, które wydaje komendy. Ponieważ zajęcia katechetyczne trwają w przedszkolu w tej grupie wiekowej tylko 30 minut, więc odległość ta nie może być zbyt duża, aby cała zabawa nie przedłużała się za bardzo.
- Ponieważ zabawa ruchowa „Czerwone światło stój” jest najczęściej stosowana na wolnym powietrzu, gdzie jest dużo miejsca, dlatego dla zachowania dyscypliny i zapewnienia bezpieczeństwa dzieci, wskazane jest określenie sposobu poruszania się, np. stopa za stopą. To też przyczyni się do lepszego zrozumienia wykorzystania tej zabawy na katechezie.
- Dobrze jest wzbogacić śpiew o gestykulację- wg własnego pomysłu. Śpiewem można zakończyć tylko wtedy, gdy dzieci już wcześniej poznały proponowaną piosenkę i potrafią ją zaśpiewać. Na tej katechezie nie należy uczyć piosenki. Jeśli dzieci nie znają piosenki, można zakończyć tylko modlitwą spontaniczną.
- Jeśli przeprowadzamy katechezę w maju, wówczas przy pokazie obrazu Świętej Rodziny mówimy, że maj jest takim miesiącem, w którym cały Kościół modli się do Maryi, a kończymy nie modlitwą spontaniczną, a kilkoma wezwaniami Litanii Loretańskiej.

Załączniki:

Załącznik 1

Rozpoczęcie zajęć- zabawy ruchowe przy muzyce z elementami zabaw logopedycznych

Zabawa ma na celu zawiązanie wspólnoty i przygotowanie dzieci do modlitwy w ciszy i skupieniu.

-Dzieci siedzą w kole. Katecheta mówi : „Kto mnie widzi, robi lornetkę” i sam również układa ze swych rąk lornetkę.

-Katecheta mówi : „Kto mnie słyszy, robi słuchawkę” i sam również przykłada słuchawkę zrobioną z rąk do ucha.

- Katecheta mówi: „Sprawdzimy teraz, czy na pewno wszyscy mnie dobrze słyszą i widzą” i dalsze polecenia wypowiada cicho.

W zależności od zdyscyplinowania grupy, można dzieci zaprosić do wspólnego śpiewu i tańca lub do śpiewu i wyklaskiwania rytmu, tak jak to się robi w wyliczankach.

- Katecheta kolejno wypowiada niezbyt głośno kolejne polecenia w zależności od wybranej opcji: „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy wstaje tak jak ja.”, „ Kto mnie widzi, kto mnie słyszy, robi koło tak jak ja”, „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy śpiewa i tańczy tak jak ja”.

Taniec w kole (taniec z krokiem dostawnym) i śpiew piosenki „Dobrze, że jesteś”.

- Po skończonym tańcu katecheta mówi: „ Mówimy szybko i głośno „Dobrze, że jesteś i podskakujemy jak najwyżej do nieba”, „A teraz szybko i bardzo cicho „Dobrze, że jesteś”.

W zależności od zdyscyplinowania grupy prosimy o zgromadzenie się przy krzyżu lub pozostaniu na miejscu i zwróceniu się w stronę krzyża.

- Czas na powitanie naszego Przyjaciela Jezusa. *Katecheta zwraca uwagę na prawidłowe wykonanie znaku krzyża: prawa ręka do góry, lewa na serce, sam przez chwilę staje z przodu tyłem do dzieci, aby mogły odwzorować postawę i nie wykonały odbicia lustrzanego. Pomaga w prawidłowym układzie rąk. Wszyscy powoli wykonują znak krzyża. Mówią modlitwę „Zdrowaś Mario” i witają się słowami : ”Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus...”.*

- Po skończonej modlitwie w ciszy skradamy się na dywan, stajemy na brzegu dywanu i zamieniamy się w drzewa: wbijamy nasze korzenie (nogi) w ziemię, gałązki do góry (dłonie) i naśladujemy szum drzewa poruszanego lekkim wiatrem (wyraźnie wypowiadamy głoskę sz), potem większy wiatr, zamieniamy się w gruszki (palec nad głową) i delikatnie -pac na ziemię. Dzieci są gotowe do rozpoczęcia zajęć.

Załącznik 2

Zabawa ruchowa „Czerwone światło stój”

Celem zabawy jest ukazanie wartości i znaczenia postawy posłuszeństwa.

Dzieci ustawiają się w jednym równym szeregu, jedno wybrane dziecko stoi odwrócone tyłem do grupy, w pewnej odległości. Na hasło katechety, dziecko mówi szybko „Czerwone światło stop”. Po wypowiedzeniu tych słów odwraca się. Pozostałe dzieci , zbliżają się do mówiącego dziecka wtedy, gdy jest odwrócone. Kiedy patrzy na nie, muszą stać nieruchomo. Jeśli ktoś się poruszy, wraca na metę.

Załącznik 3

Zabawa dydaktyczno-ruchowa (ułatwiająca interakcje z innymi i empatię) „Jak się dziś czujesz?”

Celem zabawy jest ukazanie, jak ważna jest troska o innych, ale i też umiejętność określania własnych emocji.

Dzieci stoją w kole twarzami na zewnątrz. Wszystkie razem mówią pytanie : „Powiedz mi, jak się dziś czujesz?” Odpowiedź na te pytanie podaje katecheta lub katecheta podaje imię dziecka i ono udziela odpowiedzi. Gdy dzieci usłyszą odpowiedź, jak najszybciej odwracają się twarzą do środka koła i pokazują emocję mimiką i ciałem.

Do wykorzystania do tematów o świętych, o miłości, o trosce, o grzechu, o żalu za grzechy, wyrzutach sumienia, niebie.